

[Birgith Mogensen]

en sundhedspolitisk redegørelse sidst i november måned. Ja, der er mange måder at gøre sig bemærket på, også i utide.

Og valgkampsproget fortsætter. Fælles Kurs taler om katastrofale nedskæringer på sygehus- og sundhedsområdet. En katastrofe på dette område ville det være, hvis omgående lægehjælp og akutte sygehusindlæggelser ikke blev praktiseret. Men Fælles Kurs kan ikke pege på et eneste akut og alvorligt sygdomstilfælde, der ikke er blevet lynhurtigt ekspederet. Derfor er ordet katastrofe en verbal overdrivelse, som Fælles Kurs benytter for at så mistillid til det danske sundheds- og sygehusvæsen, der globalt ligger på top 5-listen. Altså: debatten må trækkes op på et mere værdigt og sandfærdigt niveau.

Hvis vi alle ud fra deisen »alt kan gøres lidt bedre« samtaler sundt og fornuftigt, er jeg helt sikker på, at vi kan helbrede hele sygehus- og sundhedssektoren for de sorte pletter, der notorisk findes. F.eks. er det utilfredsstillende med alt for lange ventelister for en række sygdomme. At medborgere skal være funktionsudygtige og finde sig i smerter og andre gener i længere tid, kan vi simpelt hen ikke være bekendt. At strejkende yngre læger har skabt forlængede ventetider, kan vi heller ikke være bekendt. At ældre færdigbehandlede mennesker optager mange amtssygehussenge, fordi deres hjemkommuner ikke har etableret bo- og plejemuligheder for dem, kan vi bestemt heller ikke være bekendt.

Både regeringspartierne og andre folketingspartier ved lige så godt som amterne, at hele vort sygehus- og sundhedssystem kan komme til at fungere endnu bedre, end tilfældet er. At der er gode kræfter i gang for opretning og justering af sygehus- og sundhedssektoren, er velkendt, men at riget fattes midler, er lige så velkendt. Derfor må målsætningen være:

1) at rationalisere og effektivisere så godt, at hver krone virker 10 pct. bedre, og prioritere sygehus- og sundhedssektoren højere i fremtiden. Et handlingsprogram, som er præget af samfundssind, skulle netop på dette område kunne opnå et meget stort folketingsflertal.

CD finder det odøst at føre valgkamp, hvor yderliggående og stærkt overdrevne synspunkter benyttes. Sygehus- og sundheds-

sektoren burde faktisk være neutralt område og derfor fri for ordkrig og anden ufred på dette samarbejdsfelt. Politisk ævl og kævl i denne vigtige sektor burde bandlyses.

CD afventer med spænding sundhedsministerens redegørelse om en månedens tid. Lad denne redegørelse være udgangspunkt for en sund, fornuftig planlægning af den fremtidige sygehus- og sundhedssektor.

Pia Dahl (FP):

Indledningsvis vil jeg gerne sige, at vi i Fremskridtspartiet tager alle sager på dagsordenen lige alvorligt, også selv om de stammer fra Fælles Kurs, og i dette tilfælde har Fælles Kurs fat i noget centralt for vores velfærd.

Dernæst vil jeg påpege, at naturligtvis skal sygehusvæsenet have bevilget penge og penge nok til at udføre det arbejde, som det er sat til at udføre, nemlig at helbrede syge mennesker. Desværre behøver man ikke at være professor, hverken i nationaløkonomi eller i psykiatri for den sags skyld, for at forstå, at dette langtfra er tilfældet, nemlig at man bruger tiden og ikke mindst pengene til at helbrede syge mennesker for.

Men ingen – og specielt da ikke socialdemokratisk tænkende væsener – vover at sætte spørgsmålstegn ved, hvorvidt de penge, der postes i sygehusvæsenet, nu også bliver anvendt til at helbrede mennesker for.

Det, der gang på gang sker, er, at man med pengesedler forsøger at lukke munden på nogle højtråbende grupper, som hulker og klynker. Hvis de ikke ser noget resultat af det, så stamper de i gulvet for til sidst at true med alverdens ulykker, hvis de ikke kan få det lige præcis, som de nu havde ønsket sig det.

Denne fremgangsmåde er på ingen måde udelukkende betegnende for sygehussektoren. Den er desværre ved at være symptomatisk for det danske samfund som helhed, ivrigt hjulpet af den herskende socialdemokratiske samfundsmode. Hysteriske børn og svage voksne. Ulykkeligvis er der selv med en såkaldt borgerlig regering ingen tegn hverken i sol eller måne til, at denne model vil blive ændret mærkbart.

I Fremskridtspartiet er vi enige om at være stærke voksne, især når det gælder et så vigtigt område som sundhed og sygdomsbekæmpelse. Ethvert individ er dybt afhængig af, om